

บรรณานุกรม

- กรมวิชาการ. (2545ก). หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์องค์การรับส่งสินค้าและพัสดุภัณฑ์.
- _____. (2545ข). คู่มือการจัดการเรียนรู้กิจกรรมพัฒนาผู้เรียน. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์องค์การรับส่งสินค้าและพัสดุภัณฑ์.
- กรมสุขภาพจิต. (2543). อีคิว : ความฉลาดทางอารมณ์ (ฉบับปรับปรุง). นนทบุรี: สำนักพัฒนาสุขภาพจิต กรมสุขภาพจิต.
- กันทิมา เพชรคง. (2543). ผลของเสียงดนตรีประกอบในบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน ที่มีต่อการเรียนรู้ของผู้เรียน. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบัณฑิต มหาวิทาลัย เทคโนโลยีพระจอมเกล้าธนบุรี.
- กาญจนา วณิชรมณี, และวนิดา ชนินทุทวงศ์. (2551). อีคิว: ความฉลาดทาง อารมณ์ (ฉบับปรับปรุง). สืบค้น เมษายน 20, 2552, จาก www.nph.go.th/test/eqtest/eqtest.html.
- คณะกรรมการกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน. (2549). หลักสูตรสถานศึกษาโรงเรียนอนุบาล วัดป่าเลไลยก์ พุทธศักราช 2546 (ฉบับปรับปรุง พุทธศักราช 2549) กิจกรรม พัฒนาผู้เรียน ช่วงชั้นที่ 2 (ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4-6). กรุงเทพฯ: ผู้แต่ง.
- คณะอนุกรรมการปฏิรูปการเรียนรู้ในคณะกรรมการปฏิรูปการศึกษา. (2552).
- จิรภัทร์ บัวสุวรรณ. (2543). การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและเจตคติต่อการ อนุรักษ์สิ่งแวดล้อมของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่เรียนวิชาสังคมศึกษา โดยการใช้ชุดการเรียนสตอรี่ไลน์ (STORY LINE) กับนักเรียนที่เรียนด้วยการ สอนแบบโครงการ. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบัณฑิต มหาวิทาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- ชัยยงค์ พรหมวงศ์. (2525). เอกสารการสอนชุดวิทยาศาสตร์การสอน. กรุงเทพฯ: ชวนพิมพ์.
- _____. (2552). สายไหม-นวัตกรรม. สืบค้น มีนาคม, 5, 2552, จาก <http://www.gotoknow.org/blog>.
- ณรุทธ์ สุทธิจิตต์. (2540). กิจกรรมดนตรีสำหรับครู (พิมพ์ครั้งที่ 3). กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์ แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- _____. (2541). จิตวิทยาการสอนดนตรี. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์ มหาวิทยาลัย.
- ทิศนา แคมมณี. (2550). ศาสตร์การสอน (พิมพ์ครั้งที่ 6). กรุงเทพฯ: ด่านสุทธาการพิมพ์.
- เทิดศักดิ์ เดชคง. (2551). ความฉลาดทางอารมณ์. สืบค้น เมษายน, 10, 2551, จาก <http://www.hospital.moph.go.th/wangua/otherpage/EQ.htm>.

- ธวัชชัย นาควงษ์. (2543). การสอนดนตรีสำหรับเด็ก. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- นางพะงา ลีมสุวรรณ. (2542). ไอคิวและอีคิว เลี้ยงลูกถูกวิธี ชีวิตเป็นสุข (พิมพ์ครั้งที่ 9). กรุงเทพฯ: พรินท์ดิงเพรส.
- บุษยา สกุกณิการ์. (2548). ผลการใช้ชุดซ่อมเสริม เรื่องจำนวนเต็มสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนปราโมชวิทยารามอินทรา. วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร.
- ผู้จัดการออนไลน์. (2551). วิฤติเด็กไทยปี 51 ไอคิวตก อีคิวต่ำ. สืบค้น กันยายน 10, 2551, จาก <http://www.songkhlahealth.org/paper/1095>.
- พงษ์ลดา ธรรมพิทักษ์กุล. (2542). ผลสัมฤทธิ์ในการเรียนดนตรีสากลชั้นพื้นฐานตามแนวคิดของ Kodaly ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนสาธิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยฝ่ายประถม. วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- พิชิต ฤทธิ์จรรยา. (2545). หลักการวัดและประเมินผลการศึกษา (พิมพ์ครั้งที่ 2). กรุงเทพฯ: แฮ็ส ออฟ เคอร์มีส์.
- _____. (2549). ระเบียบวิธีการวิจัยทางสังคมศาสตร์ (พิมพ์ครั้งที่ 3). กรุงเทพฯ: แฮ็ส ออฟ เคอร์มีส์.
- พิไลพรรณ พลเยี่ยม. (2552). รายงานการใช้และพัฒนาหนังสือนิทานคุณธรรม กิจกรรมพัฒนาผู้เรียน (กิจกรรมแนะแนว) ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3. สืบค้น มีนาคม, 5, 2552, จาก <http://www.kroobannok.com>
- ไพเราะ พุ่มมัน. (2551). การพัฒนาคุณภาพนักเรียนสู่ผลงานวิชาการ. นนทบุรี: พี แอนด์พี ปริ้นติ้ง พรินเพรส.
- ภูริทัต ลิ้มปรีระภากุล. (2550). วิจัยผลสัมฤทธิ์การฝึกอบรม ด้านคุณธรรม จริยธรรม ให้กับเยาวชนโดยใช้เทคนิคการสอนโครงการกิจกรรมดนตรีบำบัดแนวผสมผสาน. วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยรังสิต.
- มูลนิธิคนพิการไทย. (2551). ดนตรีบำบัด. สืบค้น เมษายน 10, 2551, จาก <http://www.tddf.or.th/library>.
- รุ่งเรือง ระฆังทอง. (2549). ดนตรีไทยบำบัด. สืบค้น เมษายน 10, 2551, จาก <http://hospital.moph.go.th/wangua/otherpage/EQ.htm>.
- ล้วน สายยศ, และอังคณา สายยศ. (2543). การวัดผลด้านจิตพิสัย. กรุงเทพฯ: ศูนย์ส่งเสริมวิชาการ.

- สำวง ฉัตรพูนชัย. (2548). การจัดกิจกรรมเสริมสร้างความฉลาดทางอารมณ์ สำหรับนักเรียนชั้นอนุบาลปีที่2/1 โรงเรียนวัดหนองเสือ (เรืองวิทยานุกูล) สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษานครปฐม เขต 1. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์องค์การรับส่งสินค้าและพัสดุภัณฑ์.
- วรัญญา รุมแสง. (2547). ผลของการฟังดนตรีตามความชอบและดนตรีธรรมชาติต่อการลดความเครียดของนิสิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- วิมลรัตน์ คำจันทน์. (2544). เปรียบเทียบผลของการฝึกดนตรีไทยและการควบคุมตนเองที่มีต่อพฤติกรรมก้าวร้าวของ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนปราจิณกัลยาณี จังหวัดปราจีนบุรี. วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยบูรพา.
- วีระวัฒน์ บันนิตามัย. (2544). เซวน์อารมณ์ (EQ) ดัชนีวัดความสุขและความสำเร็จของชีวิต (พิมพ์ครั้งที่ 4). กรุงเทพฯ: เอ็กซ์เปอร์เน็ท.
- วุฒิชัย ไชยรินคำ. (2542). เปรียบเทียบผลของดนตรีบำบัดและการให้คำปรึกษากลุ่มแบบยึดบุคคลเป็นศูนย์กลางที่มีต่ออัตมโนคติของวัยรุ่นในสถานพินิจและคุ้มครองเด็ก จังหวัดนครสวรรค์. วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยบูรพา.
- อัจฉราภรณ์ สุดจิตต์. (2540). การเปรียบเทียบพัฒนาการทาร่างกายของเด็กปฐมวัยที่ได้รับการจัดกิจกรรมดนตรี – นาฏศิลป์กับกิจกรรมการเคลื่อนไหวและจังหวะ. วิทยานิพนธ์มหาบัณฑิตศึกษาศาสตร์ (หลักสูตรและการสอน) มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.
- อุสา สุทธิสาคร. (2544). ดนตรีพัฒนาปัญญา (IQ) อารมณ์ (EQ). กรุงเทพฯ: พิมพ์ดี.
- Aldridge, D., G.Gustoff, & Neugebauer, L. (2006). **A pilot study of music therapy in the treatment of the children with development delay. Complementary Therapies in Medicine.** Retrieved March 13, 2008, from <http://www.internethealthlibrary.com/Therapy/Musictherapy-Research.htm>
- Goleman, D. (1995). **Emotional Intelligence : Why It Can Matter More than IQ.** New York: Bantam books.
- Good, Carter V. (1973). **Dictionary of Education (3rd ed.).** New York: McGraw-hill.
- Jinah Kim, Tony Wigram, & Christian Gold. (2008). **The Effect of Improvisational Music Therapy on Joint Attention Behaviors in Autistic Children.** Retrieved March 13, 2009, from <http://www.springerlink.com/content/a8303q12263805n4>
- Mayer, J.D., & Saiovey, P. (1997). **What is Emotional Intelligence?.** New York: Basic Book.